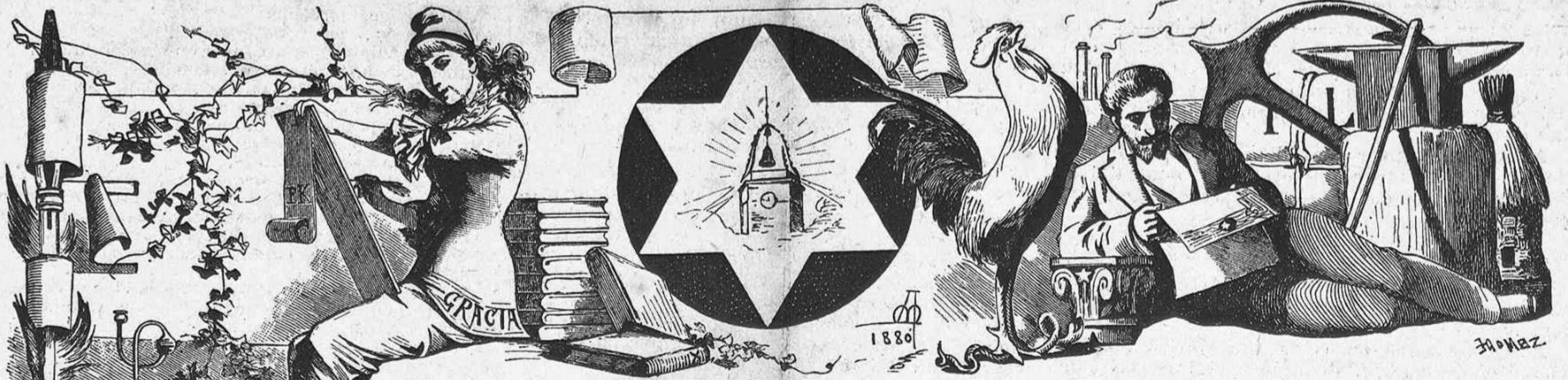

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50 Cuba, Puerto-Rico y Extranjer, 2'50

LO DEL DÍA

El tancament de portes de Madrid ha sigut de per riure. Massa que ho sabia 'l govern que als dos ó tres dies de tancadas, las botigas tornarian á obrirse, á pesar de lo qual no va tenir cap reparo en suspendre las garantias constitucionals, porque la capital de la nació no sigués menos que altrás moltas ciutats que disfrutaban també de aquest inmens benefici.

Aixís, *El Imparcial* y *La Epoca*, 'ls dos únichs periódichs que manejan l' incenser en honor de Sant Silvela y demés companys de glorias y tiberi, han pogut quadrarse á tall de xulo, y enviar als botiguers un que altre requiebro de aquest calibre: —Ja ho acabeu de veure, infelissos representants del madapolán sensible: els maüers han vensut á la mitja-cana.

De manera que no sembla sino que hi haja hagut una gran y formidable batalla, juganthi per una part una de las armas de foc més perfeccionadas, y per altra el pacífich instrument de medir del antich sistema.

Els maüers á la disposició del govern, y las mitjas canas única defensa dels botiguers recalitrants.

¿Y no hi haurá cap poeta —pagant al govern lo que siga— que 's comprometi á cantar en octavas reals aqueixa admirable epopeya, orgull de la gent que cobra y terror de la que paga?

Repetim que tant el tancament de botigas com las midas escepcionals presas pel govern, son cosas que resultan bufas y de per riure.

Riguém, donchs, fregantnos las mans de gust; riguém sobre tot al veure la formigor de la premsa madrilenya que 's troba cohibida, perseguida y vexada, y 's remou y 's queixa no sabent lo que li passa.

Quan als periodistas de provincias ens succehia una cosa per l' estil, els de Madrid ni menos s' hi fixavan. Just es donchs que beguin aquest trago amarch que fá fer ganyotas. Aixís tots serem iguals y las nostras riallas tindrán un mateix tó y una mateixa causa.

¡Riguém y fora!
Riguém tots; tant els que patim tant com els que 'ns fan patir.

La vida es una rialla.

Pero molts cops, casi sempre, —aixís á lo menos ho consigna un vell refrá— de las riallas ne venen las plorallas.

Y aquestas, els que tenen l' oïdo més fi, comensan ja á sentir las, com un eco llunyá que 's va acostant, com un crescendo ben definit, que amenssa acabar ab un fortíssim.

Las plorallas que comensan á sentirse provenen de la crisis industrial, cada día més accentuada.

Las noticias que 's reben dels centres fabrils de Catalunya, son á cada moment més desconsoladoras.

Hi han algunas fábricas que han suprimit els torns de nit; altrás que han reduhit el personal obrer; fins se 'n contan variás que de bonas á primeras han tancat las portas. Si volen més informes poden dirigirse á Monistrol de Montserrat.

En general tots els productors senten un gran defalliment, una especie de desmay, porque troban qu' escassejan els pedidos.

Els viatjants de las fábricas de Tarrasa y Sabadell han tornat de sas excursions per la Peninsula ab las carteras de notas casi en blanch. Si 'ls botiguers que cada any acostuman á fer un viatge á las indicadas ciutats, no ho animan, la major part de las fábricas tindrán de plegar.

Aquell treballar continho del any passat, que feya dir á molts: —May s' havia treballat tant com ara qu' acabem de perdre las colonias— ja es un fet pretérit que molt difícilment tornarà á reproduhirse.

L' Espanya es una nació cada vegada més pobra, y per consigüent cada vegada menos consumidora. Els mals governs se la xuclan, després de haverla portada al cantell del precipici. ¿Qui pensa en vestirse, quan la moda inspirada per en Silvela, en Villaverde y en Dato prescriu que tothom vaja despullat, sense camisa?

Quan la crisis que ara s' inicia, estalli ab tot el seu vigor, es quan será ocasió de veure quinas midas pren per conjurarla, aquest govern deixat de la ma de Deu.

¿Aplicará als obrers desvalguts, sense treball, justament desesperats, els mateixos procediments que ha utilisat contra 'ls botiguers que al demanarlos el pago de la contribució se li giraren d' espallas y li rebatian pels nassos las portas de las botigas?

¿Combatirá la fam y 'ls badalls y 'ls roncaments de budells, per medi de la suspensió de las garantias constitucionals y la proclamació del estat de guerra?

¿Fará sortir els maüers ab las sevas salsitjas de plom, per estalviar las torturas de la fam á n' els desesperats que tant se 'ls ne dongui morir com viure?

Aquí te quiero ver, escopeta.
Aquí te quiero ver, fusell maüer.
Aquí, egregis Silvela y Villaverde y Dato, po-

dréu probar lo que valéu com á homes públichs... ó millor dit, com á calamitats públicas.

De moment, y ja que tot vos marxa tan bé, aneu-se'n á estiuhejar ab la major tranquilat del mon... que la sort de las classes obreras no ha de preocuparvos gens ni mica, desde 'l moment que per tenir gana ni menos necessitan anarse'n com vosaltres á pendre ayguas.

P. K.

LOS DEIXEBLES DE SANT PERE

Li preguntá á sant Pere una criada: —¿No anavas tu ab Jesús?—No, li va di.

Y un' altra aixó mateix li repetí y ell ho negá resolt altra vegada.

De ser dels de Jesús, ab veu irada, l' acusan molts; mes ell ab frenesi jura y nega que no y torna á mentí y el gall al tercer cop fá una cantada.

Dos Jefes de partit té avuy Espanya, que al bon Pere han deixat molt endetrás en mentir y en negar, y, cosa estranya, el gall de cap dels dos ja no 'n fá cas; si cantessis quan menten, sense manya, caurías reventat: ¡no ho probis pas!

CÓMICH D' HORTA.

AHIR va inaugurarse la nova Plassa de Toros, batejada ab el títul de *Arenas de Barcelona*.

Edifici suntuós y magnífich á tot serho, y no obstant la séva vista, que podrá alegrar als que 's pirran pel bárbaro espectral, es un motiu de gran tristesa per tothom que reflexioni sols una mica.

La nova Plassa de Toros s' inaugura en los moments de major decadencia del país, quan se necessitan ideals que aixequin l' esperit y exemples que reconfortin.

En aquests instants precisos s' aixeca un nou temple pera fomentar l' embrutiment del poble.

Y que la cosa s' ha fet ab tots els ets y uts. La Iglesia, pochos días ans de la inauguració de la Plassa, va enviarhi á dos dels seus representants á benehirla.

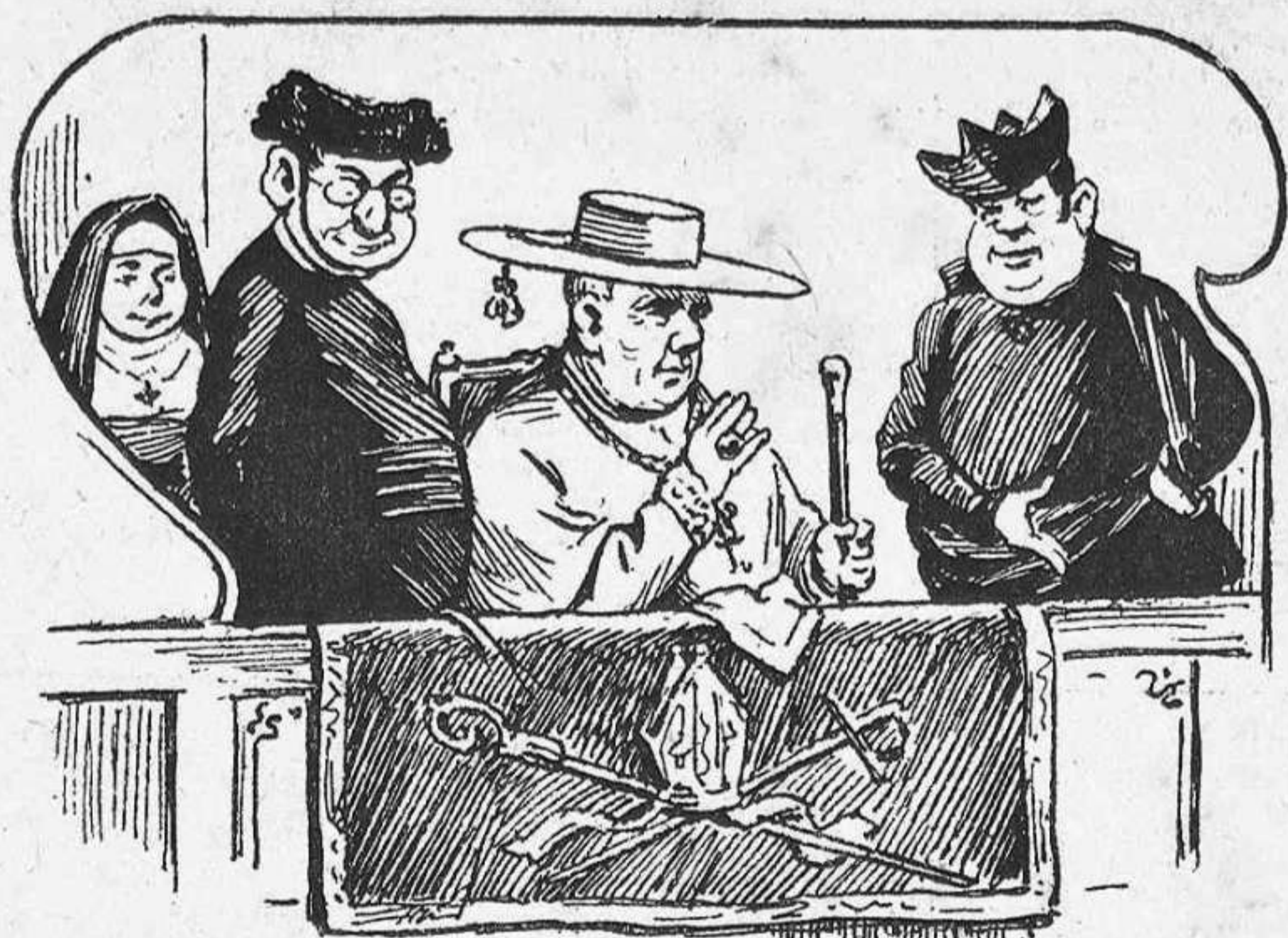
A algú li ha semblat fins monstruosa la condescendencia de l' Iglesia; á nosaltres, no: molt al contrari.

Ja fa temps que 'ls anatemas de la Iglesia se re-

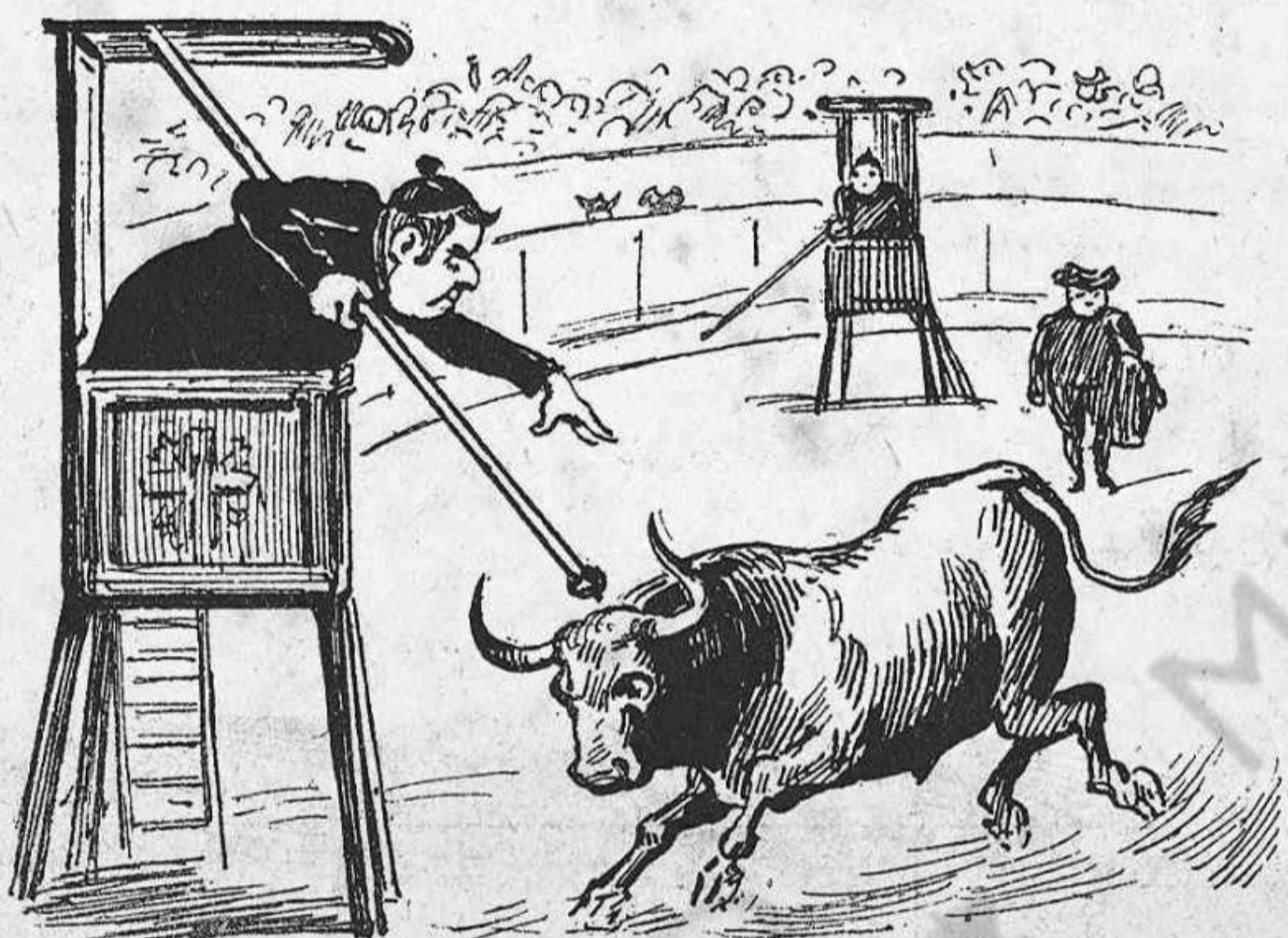
Reconciliadas la Religió y la Tauromáquia, prompte 's donarán corridas de toros eclesiásticas, del tenor següent:

La Presidencia

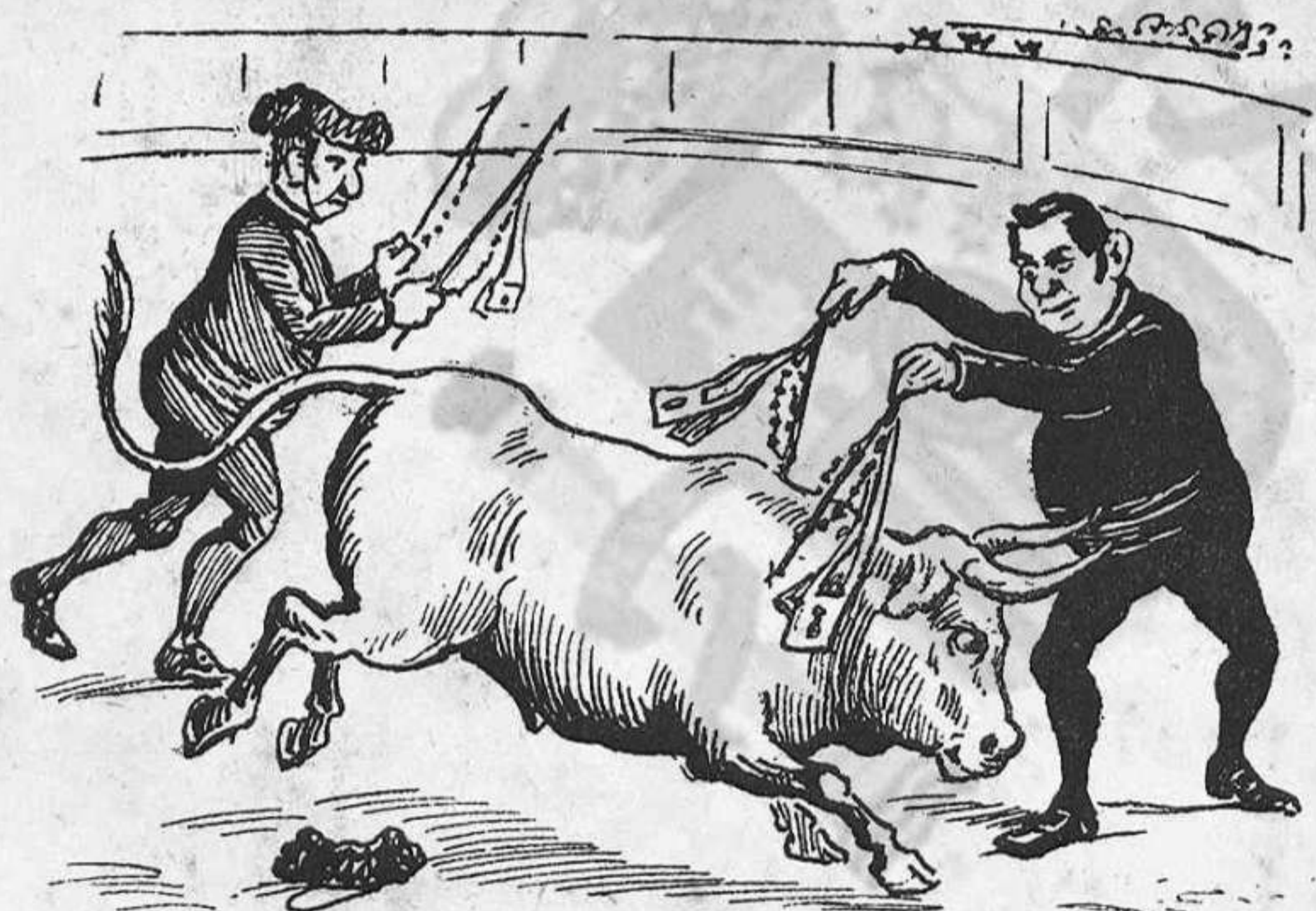
Desfile de la quadrilla

La sort de picas

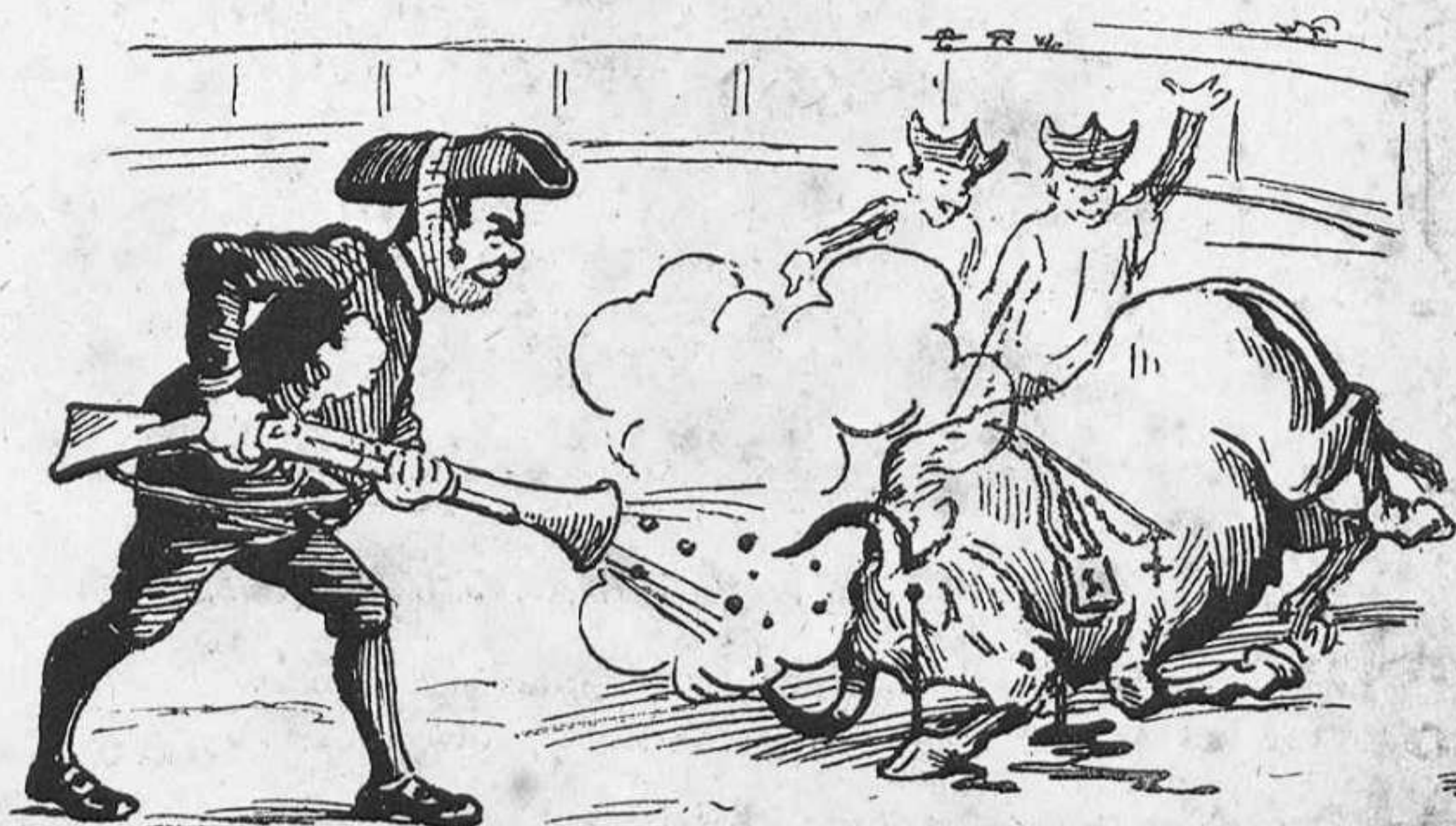
Una verónica

Banderillas piadosas

La sort de donar foch al toro

La sort de matar à estil de cabecilla

L' arrastre.